

24. september 2026

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-900/24

SVB (tarbijakaitse)

Saksamaal sõlmis äriühing Glarner 2012. aastal kaugkütteettevõttega SVB lepingu, mis sisaldas hinnamuutmise klauslit. Selle klausli alusel muudeti tarbimistasu igal aastal aastatel 2015–2020. 1. mail 2019. aastal muutis SVB hinnamuutmise klauslit ühepoolset, tuginedes Saksamaa kaugkütte regulatsioonile. Glarner vaidlustas hinnatõusud ning nõudis alusetult makstud summade tagastamist.

Saksa kohus leidis, et hinnamuutmise klausel oli ebaõiglane lepingutingimus ning seetõttu tühine. Probleem seisnes aga selles, et Saksamaa kõrgeima kohtu senise praktika järgi ei saanud tarbija tugineda hinnatõusu kehtetusele, kui ta ei olnud seda vaidlustanud kolme aasta jooksul pärast esimese vastava arve saamist.

Berliini kõrgem kohus taotles Euroopa Kohtult selgitust, kas selline reegel on kooskõlas direktiiviga 93/13/EMÜ ebaõiglase tüüptingimuste kohta tarbijalepingutes.

Euroopa Kohus leidis, et Euroopa Liidu õigusega ei ole kooskõlas liikmesriigi õigusnorm või kohtupraktika, mille tulemusel jääb ebaõiglane lepingutingimus osaliselt kehtima üksnes seetõttu, et tarbija ei vaidlustanud selle alusel tehtud hinnatõuse kolme aasta jooksul. Euroopa Kohus rõhutas, et ebaõiglane tingimus ei ole tarbijale siduv, tarbijale peab olema tagatud tegelik ja tõhus kaitse ja liikmesriigid ei tohi kehtestada mehhanisme, mis jätavad ebaõiglase tingimuse mõju osaliselt alles.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)

24. september 2026

Euroopa Kohtu otsus ühendatud kohtuasjades C-503/25 ja C-504/25

Acciaierie d'Italia ja Acciaierie d'Italia II (riigiabi)

Kohtuasjad puudutavad Itaalia terasetootjat Acciaierie d'Italia (ADI), mis on üks riigi suurimaid terasetööstusettevõtteid.

2024. aastal keeldusid Itaalia ametiasutused kandmast ADI-d 2025. aastaks nende ettevõtjate nimekirja, kellel on suur elektri- või maagaasitarbimine. Sellisesse nimekirja kuulumine võimaldab ettevõtjatel saada erinevaid energiakulude leevendamiseks mõeldud soodustusi ja toetusi. Keeldumise põhjuseks oli asjaolu, et ADI oli kvalifitseeritud „raskustes olevaks ettevõtjaks“ Euroopa Komisjoni riigiabi suuniste tähenduses.

ADI vaidlustas otsused ning Itaalia halduskohus pöördus eelotsusetaotlusega Euroopa Kohtu poole, soovides teada, kas selline välistamine on Euroopa Liidu õigusega kooskõlas.

Euroopa Kohus leidis, et liikmesriik võib välistada raskustes oleva ettevõtja energiamahukatele ettevõtjatele ette nähtud abimeetmetest. Kohus rõhutas, et Euroopa Komisjon on oma riigiabi suunistes teadlikult sätestanud reegli, mille kohaselt ei tohi kliima-, keskkonna- ega energiatoetusi

¹ Lühüülevaates kajastatud lahendite kokkuvõtted põhinevad Euroopa Kohtu kodulehel avaldatud pressiteadetel. Vt ka https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7052/et/

üldjuhul anda ettevõtjatele, kes on raskustes. Seetõttu ei saa liikmesriigid neist tingimustest oma äranägemisel kõrvale kalduda.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)